

ХАЙНРИХ БЪОЛ САМОПРИЗНАНИЯТА НА ЕДИН КУЧКАР

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

С известно колебание признавам, че моята професия наистина ме изхранва, но ме подтиква към действия, които не винаги мога да извърша с чиста съвест: чиновник съм в данъчната служба за кучета и работата ми е да кръстосвам просторите на нашия град и да издирвам нерегистрирани песове. Под маската на мирен гражданин, закръглен и дребен, с пура средно качество в устата, аз обикалям из паркове и тихи улици, завързвам разговор с хора, които разхождат кучета, отбелязвам си имената и адресите им, приятелски галя кучето по врата, като зная, че в скоро време то ще ни донесе петдесет марки.

Регистрираните кучета разпознавам отдалеч, някак си подушвам песа с чиста съвест, който стърчи до някое дърво и се облекчава. Специален интерес проявявам към бременните кучки, които очакват щастливото рождение на бъдещи данъкоплатци. Наблюдавам ги, точно си отбелязвам деня, в който ще се окучат, и проследявам къде отнасят малките, изчаквам ги, без да подозират нищо, да отраснат до възраст, когато никой вече не се решава да ги удави — и тогава ги предавам на закона. Може би е трябвало да си избира друга професия, понеже самият аз обичам кучета и така постоянно изживявам терзания на съвестта: в душата ми се борят любов и дълг, и честно си признавам, че понякога побеждава любовта. Има кучета, които просто не мога да издам, при тях — както се казва — си затварям и двете очи. Особена благост ме изпълва сега, още повече че и собственото ми куче не е регистрирано — един мелез, който жена ми отхранва с любов, неразделен другар на децата ми — те дори не подозират на какво незаконно същество даряват чувствата си.

Животът наистина е пълен с опасности! Може би трябва да бъде по-предпазлив, но обстоятелството, че до известна степен съм блюстител на закона, ми дава сили постоянно да го нарушавам. А службата ми е тежка! Часове наред клеча из трънаците на предградията в очакване да доловя лай от някоя временна постройка или яростно джафкане от барака, в която предполагам, че се крие подозрително куче. Или пък се спотайвам сред развалините и издебвам някой фокс, за когото зная, че не притежава данъчен картон и не носи на врата си регистрационен номер. После уморен и изпоцапан се прибирам у дома, пуша пурата си до печката и галя козината на нашия Плутон, който върти опашка и ми припомня парадокса на моето съществуване.

Лесно ще се разбере, че неделен ден умея да ценя радостите от една дълга разходка с жената, децата и Плутон, понеже тогава мога да проявявам към кучетата само платоничен интерес — в неделя дори нерегистрираните кучета не подлежат на наблюдение.

Само че за в бъдеще ще трябва да избира друг път за нашите разходки, защото вече втора неделя срещам своя шеф, който всеки път се спира, поздравява жена ми, децата ми и гали козината на нашия Плутон. Но странно — Плутон не го обича, ръмжи, скача насреща му, а това ме безпокои в най-голяма степен, принуждава ме да се сбогувам набързо и започва да буди подозрение у шефа ми, той намръщен наблюдава капките пот, които избиват по челото ми.

Може би ще е по-добре да регистрирам Плутон, но доходите ми са малки; може би трябва да избира друга професия, но съм пет десетгодишен, а на моята възраст човек вече не променя така лесно службата си; във всеки случай, опасностите в моя живот стават нещо постоянно и стига да можеше, бих регистрирал Плутон. Но това вече е невъзможно. С най-непринуден тон жена ми разказа на шефа как имаме животното от цели три години, как то се е сраснало със семейството ни, как не се разделя от децата и други подобни шеги, които не ми позволяват да регистрирам Плутон едва сега.

Напразно се опитвам да облекча душевните си терзания, като удвоявам служебното усърдие.

Но нищо не помага; изпаднал съм в положение, от което не виждам изход. Наистина е казано да не връзваш устата на вола, когато вършее, но аз не зная дали моят шеф притежава достатъчно гъвкав ум, за да следва библейски мъдрости. Така че съм загубен; някои навярно ще ме сметнат за циник, но как да не стана такъв, щем постоянно се занимавам с кучета...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.